

Συμβουλές για την Σαρακοστή και για πάντοτε....

1. Σέ ξέχασαν; Δέ σέ πήραν ούτε ένα τηλέφωνο; Δέν πειράζει. Καί προπαντός μήν παραπονεΐσαι.
2. Σέ άδίκησαν; Ξέχασέ το.
3. Σέ περιφρόνησαν; Νά χαΐρεσαι.
4. Σέ κατηγοροϋν; Μήν άντιλέγεις.
5. Σέ κοροϊδεϋουν; Μήν άπαντᾶς.
6. Σέ βρίζουν; Σιωπή καί προσευχή.

7. Σοϋ αφαιροϋν τό λόγο; Σέ διακόπτουν; Μή λυπᾶσαι.

8. Σέ κακολογοϋν; Μήν άντιμάχεσαι.

9. Σοϋ μεταδίδουν εϋθύνες τά παιδιά σου; Οί συγγενείς σου, οί δικοί σου οί άνθρωποι; Μή διαμαρτύρεσαι.

10. Θυμώνουν μαζί σου; Νά παραμένεις ήρεμος.

11. Σοϋ κλέβουν φανερά; Κάνε τόν τυφλό.

12. Σέ είρωνεύονται; Νά μακροθυμεΐς.

13. Δέν άκοϋνε τίς συμβουλές σου; Ίδίως δέν άκοϋνε τίς συμβουλές σου τά παιδιά σου; Πέσε στά γόνατα καί κάνε προσευχή.

14. Έκνευρισμός στό άντρόγυνο; Έσύ φταΐς. Κι έσύ φταΐς. "Όχι ό άλλος.

15. "Έφταιξες; Ζήτησε συγγνώμη.

16. Δέν έφταιξες; Πάλι ζήτησε συγγνώμη.

17. "Έχεις υγεία; Δόξαζε τόν Θεόν.

18. "Έχεις άρρώστια; "Έχεις καρκίνο, ταλαιπωρεΐσαι, ύποφέρεις, βασανίζεσαι, πονᾶς; Δόξαζε τόν Θεόν.

19. Γκρίνια, άνεργία, φτώχεια μέσα στό σπίτι; Νήστευσε. Άγρύπνησε. Κάνε προσευχή.

20. Για όλους καί για όλα προσευχή. Πολλή προσευχή. Πολλή προσευχή. Νηστεία καί προσευχή διότι **«τοϋτο τό γένος τών παθών καί τών δαιμόνων οϋκ έκπορευεται παρά μόνο μέ νηστεία καί προσευχή»**.

Τριμηνιαίο περιοδικό Ίερού Ναοϋ Αγίας Άννης Κατερίνης

ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ
ΧΙΟΣ, ΣΜΥΡΝΗ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ
17- 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

• ΝΕΑ ΜΟΝΗ, • ΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΛΛΑ, • ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΑ, • ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ,
• ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ, • ΜΑΝΤΑΜΑΛΟΣ, • ΑΓΙΑΣΟΣ, • ΤΕΣΣΕ, • ΣΜΥΡΝΗ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ, ΔΙΑΔΡΑΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ 2262024282

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

www.inagiounikolaoutouneou.gr

ΕΤΟΣ ΚΣΤ' • ΜΑΡΤΙΟΣ 2026 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧΟΥΣ 200

«Πάντα Τη Μεγάλη Παρασκευή, να 'σαι μόνος
σαν Το Χριστό προσμένοντας Το Τελευταίο καρφί, Το Ξύδι, Τη Λόγχη.
Τις Ξαριές ν' ακούς ατάραχα στο μοίρασμα Τών υπαρχόντων σου,
Τις βλαστήμιες, Τις προκλησεις, Την αδιαφορία.
Πριν Την Παρασκευή δεν έρχεται η Κυριακή, Τότε Λησμονάς
Τα μαρτύρια Τών δρόμων Της Μεγάλης Παρασκευής Της ζωής μας».

•ΜΕΓΑΛΟΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ•

■ **Κυριακή των Βαΐων**
7.00 π.μ. Θ.Λειτουργία-
Ευλογία και διαμοίραση των Βαΐων.

7.30 μ.μ. Ακολουθία του Νυμφίου

■ **Αγία και Μεγάλη Δευτέρα,**
Αγία Μεγάλη Τρίτη

7.00 π.μ. Προηγιασμένη
Θ. Λειτουργία.

Την Μ.Τρίτη θα γίνει η Μετάληψη των
ασθενών, κατακοίτων, ΑμεΑ, κλπ)

7.30 μ.μ. Ακολουθία
του Νυμφίου

■ **Αγία και Μεγάλη Τετάρτη**
7.00 π.μ. Η τελευταία
Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

5.00 μ.μ.
Το Άγιο Ευχέλαιον

7.30 μ.μ. Ακολουθία
του Μυστικού Δείπνου.

■ **Αγία και Μεγάλη Πέμπτη**
7.00 π.μ. Θεία Λειτουργία
του Μεγάλου Βασιλείου

7.00 μ.μ. Ακολουθία των Αγίων Παθών.
Ανάγνωση των Δώδεκα Ευαγγελίων-
Λιπάνευσις του Εσταυρωμένου.

■ **Αγία και Μεγάλη Παρασκευή**
8.00 π.μ. Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών.
10.00 π.μ. Μέγας Εσπερινός
και η Αποκαθήλωση.

5.00 μ.μ Ακολουθία Επιταφίου στον Ι.Ν
Της Αγιας Ζώνης και τέλεσις Τρισαγίου
εντος του Κοιμητηρίου μας.

7.00 μ.μ. Επιτάφιος Θρήνος
9.00 μ.μ. Έξοδος του Επιταφίου και
Λιτανευσις αυτού στην περιοχή των Επάνω
Εργατικών Κατοικιών(Θήβα 2).

■ **Άγιο και Μεγάλο Σάββατο**
7.00 π.μ. Εσπερινός και Θεία Λειτουργία
του Μεγάλου Βασιλείου

11.00 μ.μ.
Η Τελετή του Αγ. Φωτός.

12.00 Η Ανάσταση, ο Όρθρος
και η Πασχαλινή Θεία Λειτουργία

■ **ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**
6.30 μ.μ. Εσπερινός της Αγάπης.

Καθημερινά κατά την Διακαινήσιμο
Εβδομάδα θα τελείται η Θ.Λειτουργία.

(†Παρασκευή- Ζωοδόχου Πηγής
στον Ι.Ν Αγ.Ζώνης).

Υπάρχει δρόμος... υπάρχει έλεος... υπάρχει Χριστός....

Υπάρχουν στιγμές στη ζωή μας που δεν χρειαζόμαστε πολλά λόγια· μόνο μια φωνή που να μας ταραξεί, να μας αγγίξει, να μας ξυπνήσει. Μια τέτοια φωνή είναι ο λόγος του Μεγάλου Κανόνος. Δεν είναι απλώς ένας ύμνος· είναι ένας στεναγμός, μια κραυγή, μια προσευχή που βγαίνει από τα βάθη της ανθρώπινης ύπαρξης: «Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις;». Και καθώς τον ακούμε, αισθανόμαστε ότι δεν απευθύνεται σε κάποιον άλλον, αλλά σε εμάς τους ίδιους.

Στην ψυχή μας που κουράστηκε, που πληγώθηκε, που συμβιβάστηκε. Στην ψυχή που πολλές φορές έμαθε να ζει χωρίς να ζει πραγματικά. Πόσες φορές δεν περάσαμε ημέρες, μήνες, ίσως και χρόνια, χωρίς να σταθούμε λίγο μέσα μας; Χωρίς να αναρωτηθούμε πού πάμε, τι ζητάμε, τι αφήνουμε πίσω μας; Ζούμε σε έναν κόσμο που μας κρατά συνεχώς απασχολημένους. Τρέχουμε από το ένα στο άλλο, γεμίζουμε τον χρόνο μας, αλλά αδειάζει η καρδιά μας. Μιλάμε με πολλούς, αλλά δεν επικοινωνούμε. Έχουμε τα πάντα, αλλά νιώθουμε ένα κενό που δεν εξηγείται. Και μέσα σε αυτό το κενό, η ψυχή αποκοιμείται. Δεν αντιδρά, δεν διψά, δεν φωνάζει. Συνηθίζει. Και έρχεται η Εκκλησία και μας ταρακουνά: «τί καθεύδεις;». Γιατί κοιμάσαι; Γιατί ζεις σαν να μην υπάρχει Θεός; Σαν να μην υπάρχει αιωνιότητα; Σαν να μην έχει νόημα η ύπαρξή σου;

Και τότε ακούγεται κάτι ακόμη πιο βαθύ: «τὸ τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις θορυβῆσθαι». Δεν είναι λόγος για να μας φοβίσει· είναι λόγος για να μας αφυπνίσει. Γιατί ο άνθρωπος φοβάται όχι όταν πεθαίνει, αλλά όταν συνειδητοποιεί ότι δεν έζησε αληθινά. Όταν βλέπει ότι άφησε την αγάπη ανεκπλήρωτη, τη συγχώρεση ανείπωτη, τον Θεό στο περιθώριο. Και όμως... ο λόγος δεν τελειώνει εκεί. Δεν μας αφήνει στην αγωνία. Μας δίνει δρόμο, ελπίδα, φως: «άνάνηψον οὖν». Συνήλαθε. Ξύπνα. Μπορείς ακόμη. Ό,τι κι αν έγινε, ό,τι κι αν κουβαλάς, όσο κι αν απομακρύνθηκαν — μπορείς να επιστρέψεις. Γιατί ο Χριστός δεν είναι μακριά. Είναι «ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν». Είναι μέσα στον πόνο σου, στη σιωπή σου, στην πτώση σου. Είναι εκεί ακόμη και όταν εσύ Τον ξέχασες. Δεν έπαψε να σε αγαπά. Δεν έπαψε να σε περιμένει. Και αυτό είναι το πιο συγκλονιστικό: δεν μας ζητά να γίνουμε τέλειοι για να μας δεχτεί. Μας ζητά να κάνουμε ένα βήμα. Να Του ανοίξουμε λίγο την καρδιά. Να πούμε ένα «Κύριε, ελέησον» αληθινό. Και τότε Εκείνος έρχεται, όχι για να μας κρίνει, αλλά για να μας αναστήσει.

Η μεγαλύτερη τραγωδία δεν είναι η αμαρτία· είναι η συνήθεια της αμαρτίας. Δεν είναι η πτώση· είναι να μένουμε πεσμένοι. Ο Θεός μάς έπλασε για ζωή, για φως, για σχέση. Και κάθε φορά που σηκωνόμαστε, κάθε φορά που επιστρέφουμε, γίνεται μέσα μας μια μικρή Ανάσταση. Ας κάνουμε, λοιπόν, αυτόν τον λόγο προσωπική μας προσευχή: «Ψυχή μου, σήκω... μη φοβάσαι... υπάρχει δρόμος... υπάρχει έλεος... υπάρχει Χριστός». Και τότε, σιγά-σιγά, η καρδιά θα ζεσταθεί, το σκοτάδι θα υποχωρήσει, και η ζωή μας θα γεμίσει ξανά νόημα. Όχι γιατί λύθηκαν όλα τα προβλήματα, αλλά γιατί βρήκαμε Εκείνον που γεμίζει τα πάντα.

Δ.Τ.Θ

